

מדרש ודנה שמע במורשת הנחל

אין

קאפריקה

בס"ד \ \ גליון א' \ \ ר"ח אדר \ \ תשפ"ג

כולם
נקבצו
ובאו לך

דעם
רעבינס
כח

התייסדות
חבורות
חדשות

גל התחדשות

בחבורות האברכים ברחבי ארץ הקודש

הרצונות והכיסופים, הכמיהה והתשוקה שנתגלו בקרב אנשי שלומינו די בכל אתר, במשך השבועות שקדמו לכנס האדיר "זכור אהבתך הישנה", פעלו תיכף את פעולתם, לכוון ולייסד חבורות חדשות לאברכים. אם זה בעיה "ק צפת", אם זה בבית שמש או בירושלים, זאת לאחר שנתמנו כלנו להביא "וואפנע מיט ציגל - אבנים וטיט" ולחדש את האהבה הישנה.

אם תמצוי לומר, אלו הם הפירות הנושרים מהדיבורים הנפלאים של מארגני החבורות כפי שבאו בכתובים במגזין המיוחד "זכור אהבתך הישנה", אך גם לולי זאת, הדברים ברורים לכל ברלסב'ר יונגערמן הרוצה להיות מקושר לרביה"ק ומחובר לענייניו באופן הכי אמיץ שאפשר, שהוא חייב להשתתף בחבורה שבוועית.

התחדשות החבורות בבית שמש

העיר בית שמש, זכתה כבר בתחילת החורף לרענון וליכוד השורות ולהתחדשות נפלאה בקרב כלליות "חבורות האברכים" המתקיימים במשך ימות השבוע בעיר.

במטרה לחבר כל אברך לחבורה השבועית אליה הוא משייך, נקבעו שמות לכל חבורה כדוגמת: "אחרון נרוצה", "שבו לאוצרותיכם", "חיפוש הצדיק", "חיים אמתיים" וכן הלאה. זאת בנוסף לשיפורים בכל מה שקשור להתנהגות החבורה, כל אחת לפי הצורך.

כינוסי הכנה לימי החנוכה

לקראת ימי החנוכה הקדושים התקיימו כינוסי הכנה, לעורר הלבבות לקבל את אור הצדיק המאיר בימי החנוכה. בחבורת "אנשים כשרים" בביהמ"ד "תמימי דרך" השמיע דברים הר"ר צבי קרמר הי"ו. בחבורת האברכים הצעירים בשכונת "נחלה ומנוחה", ערכו סעודת מלוה מלכה רבתי, והרה"ח ר' אלכסנדר פראנק הי"ו השמיע מדברותיו.

בחבורת "בדרכי התמימות" לאברכים הצעירים בביהמ"ד "אנשי הצדיק" בלשה"ק, נערך מעמד הכנה מיוחד, כאשר כל בני החבורה יצאו יחדיו אל קבר דן בן יעקב והשדה שמסביב, לקיים שם את החבורה השבועית, בשיחת חברים וניגוני התעוררות, לאחמ"כ התפזרו לקיים עצת ההתבודדות בין עצי היער.

כמו כן נערכו כינוסי הכנה בחבורת 'קשורה בנפשו' לאברכים הצעירים בביהמ"ד "נחלת חן", בחבורת "המתחדשים" לאברכי ביהמ"ד ברסלב רמה ג', ובחבורה לאברכי 'שנה ראשונה' בשכונת "נחלה ומנוחה".

ממלאים את השאלונים לתנופת החבורות

דבר "מורשת הנחל"

הטעם הטוב מהכנס האדיר "זכור אהבתך הישנה" עדיין לא נמוג, הלבבות עדיין פועמים מההתרגשות העצומה שחוינו כולנו בכינוס הבוגרים ההיסטורי, בו חזרנו לימי הבראשית של "מורשת הנחל", עת החרישה והזריעה הקשים, הזמן בו החלו לנבוט הזרעים והאילנות החלו להכות שורשים, עד אשר זכינו להגיע למעלה מ-1500 בוגרים, שהקימו את בתיהם על אדני התורה והיראה על פי הדרך הסלולה לנו מרביה"ק, כפי שנמסרה מדור לדור, בטהרה וכנתינתה.

באורה המרוממת שהיתה בכינוס, ראינו כולנו שהבטחתו של רביה"ק "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" מתקיימת במלואה, כאשר "מורשת הנחל" לא שוקטת על שמריה, וממשיכה ומגבירה את הפעולות הברוכות בכמות ובאיכות.

רוחו של רביה"ק חפפה על כולנו, עד שגם מי שלא זכה להשתתף בפועל בכנס, ליבו היה שם, ובכוח האחדות העצומה נמשך אורו של רבינו ביתר שאת וביתר עוז, וכדבריו ז"ל "כשתחזיקו עצמכם יחד תמשיכו אותי ביניכם".

השותפות האמיצה של כל אחד ואחד מאיתנו עם "מורשת הנחל", גילתה את ההתקשרות האמיתית עם רבינו, והעצימה את האהבה לרביה"ק.

במורשת הנחל לא נחים לרגע, וכשותפים נאמנים להארת אורו של רביה"ק, אנו רוצים לשתף אתכם על קצה המזלג במה שקורה בין כותלי "מורשת הנחל" תמידין כסדרן בזכותכם, הוצאנו את העלון "אין פאבריק", בו נעדכן אתכם בע"ה מידי חודש בפעולות הברוכות.

כל מה שעיינכם תחזינה בעלון זה, הכל בזכותכם! אנו תקוה שהקשר הרציף יביא לתועלת רוחנית, יעורר את הלבבות, ילבה את אשו של רבינו בעוז ותעצומות, ובזכות זה נזכה להתקרב אליו יתברך באמת ובתמים, כי זה כל האדם.

שנות פנים וקריים
התנופה והפעילות העניפה
הולכת וגוברת
בזכותכם!

חבורת האברכים המבוגרים בביהמ"ד "נחלת חן"

אם רגילים אנו לראות את האברכים הצעירים משתתפים בחבורה שבועית בקביעות, ופחות את האברכים המבוגרים, העוסקים יותר מטבע הדברים, באו האברכים בביהמ"ד "נחלת חן" והראו כי ברצון חזק ניתן למצוא זמן גם לחבורה שבועית קבועה.

כך נתייסדה החבורה השבועית "שובו לאוצרותיכם" בביהמ"ד "נחלת חן", ביום שלישי, בה נשמעים דיבורים מפי המשפיעים הר"ר יעקב נתן אנשין הי"ו והר"ר שמעון צבי שפירא הי"ו לסירוגין.

תגובת האברכים מחממת את הלבבות כל פעם מחדש, מרגש לראות את אנשי הצדיק תאבים להיות דבוקים אליו ולילך בדרך עצתו.

התייסדות חבורות חדשות

לאור הדרישה ההולכת וגוברת מצד האברכים היקרים מכל השכבות והגילאים, אנו מתבשרים בכל עת על פתיחת חבורות חדשות כדלהלן.

כאן המקום לציין, כי התשוקה והצמאות לעשות רצון צדיק, כפי שנראו מתוצאות שאלוני ה"התקשרות" שמולאו בכנס ההיסטורי, חיממו את הלבבות, ובעז"ה מאז התקיים הכינוס שוקדים בהנהלת "מורשת הנחל" לכוון את כל הצריך כדי להניע את הדברים לעובדא ולמעשה.

חבורת האברכים עיה"ק צפת תובב"א

בצפת הגלילית התעוררו האברכים היקרים לכוון חבורה שבועית קבועה, להתאסף ולהתוועד עם חברים מקשיבים להתחזק ולהתעורר בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו.

חבורה חדשה בביהמ"ד "אור הנחל"

חבורה נוספת שהתייסדה בעקבות ההתעוררות הנפלאה בכנס ההיסטורי, היא בביהמ"ד "אור הנחל", שמה מתאספים אברכי החבורה מדי שבוע, למשך כחצי שעה לשיר ולנגן ניגוני התעוררות וכיסופים כאשר היתה באמנה איתם בחבורות הבחורים בלילי שישי, במטרה לעורר את הלבבות עם ניגוני קודש שהיו מושרים בפי זקני אנ"ש לדורותם.

חבורת בוגרי ישיבת "מבקשי ה"

האברכים היקרים בוגרי ישיבת "מבקשי ה" הביעו את רצונם אף הם להמשיך את ההתעלות וההתרוממות שזכו לה בין כותלי הישיבה הק' שלא לאבד את הקניינים הנצחיים שזכו בחבורות הבחורים במשך השנים, וכך ייסדו חבורה שבועית, המתקיימת מידי יום רביעי בבית אחד החברים בשעה 7:30 בערב.

אחראי החבורה: הר"ר נחמן רוזנבלום הי"ו.

חבורות לאברכים שנה ראשונה בירושלים

עם התגברות הדרישה מצד האברכים הצעירים בוגרי החבורות, כי לאחר שזכו לבנות את ביתם חסרה להם חבורה כלבבם, עם אברכים בני גילם, נתייסדו בירושלים שתי חבורות חדשות לאברכים צעירים בני שנה ראשונה.

הראשונה לאברכים דוברי לשה"ק, בימי ראשון, בשעה 7.30 בערב, בבית משפ' קירשבויים, רח' חוני המעגל, בראשות הר"ר ראובן שיף הי"ו. השניה בימי רביעי, בשעה 8.30 בערב בבית משפ' קירשבויים, רח' חוני המעגל, בראשות הר"ר בנימין פראנק הי"ו.

התפוסה המלאה של החבורות, מעוררים כל פעם מחדש מחשבות של רצונות וכיסופים לחדש נעורינו כימים מקדם, לעבודת ה' יתברך בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו לטוב לנו כל הימים.

חבורת "אפויים בליבו" בביהמ"ד "אנשי הצדיק"

גם בביהמ"ד "אנשי הצדיק" התייסדה חבורה שבועית כשמדי שבוע משמיעים מדברותיהם הר"ר יעקב נתן אנשין הי"ו והר"ר שמעון צבי שפירא הי"ו לסירוגין.

החבורה מתקיימת ביום שלישי לאחר תפילת מעריב.

חבורות "יעשו תלמידים" בביהמ"ד "תמימי דרך"

רביה"ק ותלמידיו וכפי שמסמל שם החבורה: "יעשו תלמידים", לאור שיחתו של רביה"ק "שהתלמידים יעשו תלמידים וכן להלן".

החבורה מתקיימת ביום שלישי, בשעה 7.25 בערב, לאחר תפילת מעריב.

כלל האברכים בביהמ"ד "תמימי דרך", שלבם חם לכל ענייני רביה"ק בעושה ובמעשה, התלכדו כאיש אחד לייסד חבורה שבועית קבועה בהיכל בית המדרש, כאשר בכל שבוע הם זוכים לשמוע דיבורים נלהבים מפי משפיע אחר מאנ"ש, לקבל את הנקודה שיש בכל אחד, כיצד הוא מאיר ומטעים את דרכי ועצות

משכני "אחריך נרוצה" - שבת התאחדות לאברכי החבורה דביהמ"ד ברסלב שכונת "נחלה ומנוחה" בית שמש

בשב"ק פרשת שמות, זכו האברכים הצעירים בני חבורת "אחריך נרוצה" לשבת התאחדות והתעלות כל בני החבורה בצוותא, במושב בית חלקיה, לאחד ולגבש את בני החבורה, לקבל דין מן דין, בהשתתפות הר"ר אלכסנדר פראנק והר"ר אברהם שמואל קורנבליט הי"ו.

על אם הדרך בואכה מושב "בית חלקיה" התפתחה שיחת חברים ערה על מעלת ותועלת החבורות השבועיות, וכיצד ניתן לשפר ולייעל את קיומה.

התפילות נערכו בבית האכסניה בהתרוממות הלב, לאחר מכן סעדו את סעודת השבת, כאשר קולות הזמירות, השירות והתשבחות עולים בודאי לריח ניחוח לפני אדון הכל, מתוך אחדות ואהבת חברים נאמנה, במהלך הסעודה השמיע מדברותיו הר"ר אברהם שמואל קורנבליט שהלהיב את הלבבות לקראת ימי השובבי"ם שהתחילו בשבוע זה.

בשעת חצות לילה זכו רבים מהאברכים להתעורר לעבודת הבורא, ולקיים את עצת הנייעור כלילה בינות לעצי השדה המקיפים את המושב, לאחמ"כ נערכה תפילת שחרית כותיקין בקול ובכח כראוי לאנשי הבעל תפילה.

בסעודה שלישית השמיע מדברותיו הר"ר אלכסנדר פראנק, שעורר את האברכים על תפקידו של כל אחד באשר הוא, לרצות להתעלות מחיזו דהאי עלמא, לכסוף להתנתק מהעולם הזה ומשיכותיו ע"פ דרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו המאירים לנו את הדרך להיות נעשה צדיק גמור "כמוני ממש".

השבת היתה כאמור בסימן איחוד וליכוד שורות החבורה, שכל אברך ימצא את מקומו ויתרום את מיטבו למען הצלחת החבורה, כך יוכל גם לקבל את המיטב לטוב לנו כל הימים.

חבורת "מרבח תורה" חגגו שמחת "שבע ברכות" לרגל נישואי בתו של המגיד"ש וראש החבורה הר"ר מתיא אנשין שליט"א

חבורת "שנה ראשונה" בסעודת מלוה מלכה לחיזוק וגיבוש החבורה

««
ואכן תיכף ממחרת השבת בחבורה השבועית השתתפו כלל האברכים באחוות דעים לשמוע דיבורים נלהבים מפי הר"ר ראובן שיף הי"ו, לקבל את נקודת הצדיק ע"י נקודת החבר ובכך לגלות את נקודת עצמו, להמשיך בדרך העולה בית קל. לאור ההתחדשות, קיבלה החבורה פנים חדשות, ושינתה את שמה ל"חבורת המתקרבים", כשכל האברכים מתחדשים ביתר שאת להשתתף מידי שבוע בחבורה ולחזק גם את שאר החברים, שלא לפספס את הקשר השבועי עם רביה"ק ותלמידיו.

יאספו העדרים

מהנעשה בקרב חבורות הבחורים

ראשי ומנהלי החבורות בביקור בחבורות הבחורים בית שמש

חבורות הבחורים בבית שמש קנו את שמם הטוב זה יותר מעשור כולם שוים לטובה.

ואכן, הפירות הנפלאים הצומחים בערוגת החבורות זוכים למיטב התשבחות מההורים ומאנ"ש ברחבי העיר, ומעידיים על הרצינות והרוממות הנסוכים על פני הבחורים, לכסוף לקיים את עצות רביה"ק בתמימות ובפשיטות בכל עת, ולהתעלות בתורה ועבודת ה' בדרכו הסלולה.

*

בשבוע פר' בשלח זכו חבורות הבחורים ישיבה קטנה, לאורחים מיוחדים, ה"ה הר"ר ראובן שיף והר"ר אליעזר קירשבוים הי"ו, מראשי ומנהלי החבורות. לשם כך התקיימו החבורות במתכונת מיוחדת ולא התחלקו לחבורות לפי השיעורים כמדי שבוע, רק נשאר לשבת יחדיו לשמוע שיחות מיוחדות מפי האורחים.

הר"ר ראובן שיף פתח בדברי שבח על ההתחדשות וההתרוממות המיוחדת שחשים כאן בחבורות, בפרט בניגוני התעוררות, לאחמ"כ חיזק ועודד את כל הבחורים היקרים להשתתף במבצע המיוחד לימי השובבי"ם [ראה להלן], כשהוא מטעים בנועם שיח התועלת הנפלאה באמירת "תיקון הכללי" ו"ליקוטי תפילות" מידי יום.

אחריו השמיע הר"ר אליעזר קירשבוים שיחה נפלאה על מעלת קיום העצה המרכזית של רביה"ק ה"ה עצת ההתבודדות והדרכים לזכות להתבודדות אמיתית ונכונה שתתן את החשק להתבודד בכל יום חוק ולא יעבור.

הבחורים יצאו מרוגשים ומחוזקים מעצם הביקור, ומהדברים המחזקים והנפלאים שבודאי תלווה אותם בהמשך דרכיהם.

חבורת "יום שני" בסעודת מלוה מלכה בשילוב חגיגת סיום מעשה י' מספה"ק סיפורי מעשיות

אברכי חבורת יום שני בירושלים עם ראש החבורה הר"ר שמעון צבי שפירא, חגגו במוצ"ש פרשת בא מעמד מרגש ומרומם "סיום מעשה י' - מבערגער ועני" מספה"ק סיפורי מעשיות. זה יותר משנתיים ימים שראש החבורה הגה רעיון נפלא לבסס את השיחות בחבורה השבועית על סדר מעשה מסויימת בספה"ק סיפורי מעשיות.

וכך במשך השנה החולפת, החל מחודש חשון תשפ"ב, זכו ללמוד ולהתלמד ארחות חיים ע"פ הסודות הנפלאים הרמוזים במעשיות הנוראות.

מתוך רוב שמחה, ולשם התחדשות וגיבוש בני החבורה יחד, התאספו אברכי החבורה במוצאי שב"ק פרשת בשלח כאמור, לסעודת מלוה מלכה רבת, שנערכה ע"י האברכים ובני ביתם, במהלכה סיים ראש החבורה את הקטע האחרון של המעשה הנורא, אשר לפלא כי היה מקושר עם עניינא דיומא, מענין יציאת מצרים, כמבואר ברמזים בסוף המעשה.

לאחר מכן יצאו האברכים בריקוד נלהב על נועם גורלינו שזכינו לידע מאור צח ומצוחצח כזה, ולנגוע בקצות המעשיות הנוראות להיטיב את דרכינו ולשפר מעשינו לטוב לנו כל הימים.

והודעתם לבניך

מהנעשה בקרב חבורות הנוערים

חברת הנוערים בביהמ"ד "תמימי דרך"

נוכח ההתחדשות בקרב כלל הפעילויות של המפעל הכביר "מורשת הנחל" לאור כנס הבוגרים ההיסטורי, קיבלה תנופה גם חבורת הנוערים בביהמ"ד "תמימי דרך", לחדש את כוחה ביתר שאת ובריבוי ספסלים כדי שיוכלו לתת מענה לדרישה הולכת וגוברת של הורים, הרוצים שגם בניהם יקבלו את החינוך הנפלא בין כותלי החברה, ע"י המשגיחים המטורים הר"ר שמעון רוזנבלט ה"ו והר"ר אריה לייב הורביץ ה"ו, העושים את מלאכת הקודש נאמנה, לגדלם, לחנכם ולחכמם להיות ברסלבר חסידים, צדיקים יראים ושלמים.

חבורה חדשה לנוערים - רמה ד'

ברוך שהחינוך והגיענו להוסיף עוד נדבך ואבן להיכלו של רביה"ק בשכונת רמה ד' המעטירה, אשר רבים וטובים מאנ"ש זכו לקבוע כאן מושבם במשך השנתיים האחרונות ובה

הציבור גדול ופורח, לכוונן ולייסד בס"ד לאחר מאמצים מרובים את "ארגוני הנוער - מורשת הנחל" בבית המדרש שבשכונת ד'1-, שיהוו בעה"י בסיס איתן להמשך קיום דורותינו והפצת אורו של רביה"ק הנגמ"ח לנצח בכלל ובפרט. ביום א' פרשת וארא התקיים מעמד הפתיחה, כאשר צעירי הצאן התאספו בשעה היעודה בהיכל ביהמ"ד, שם קיבלו את פניהם המשגיחים המטורים יחד עם הספרים החדשים שנקנו במיוחד עבורם, כדי שיוכלו ללמוד כמה התעלות ושמחה - תרומת כמה מחברי הקהילה היקרים.

לאחר סדר לימוד קצר בהתמדה נפלאה, השמיע דברי פתיחה

הר"ר יואל פוקס שליט"א מנהל ת"ת ברסלב בעיר. הוא עורר את הלבבות הטהורים להשתתף בחברה מדי ערב, כשהוא מרחיב על ההצלחה הגדולה שיכולה לבוא רק ע"י התלמידים החשובים ע"י שיתמודם בלימודם וישקיעו בתפילתם כרצונם של רבינו הק' וכשאיתם הוריהם ומוריהם. בתום דבריו הנפלאים התפללו יחד תפילת מעריב בקול ובכח והתפזרו לבתיהם מתוך תחושת התחדשות ושמחה.

בתקופה ותפילה להמשך ס"ד ורוב הצלחה שנזכה להאדיר ולשכלל את אורו של רביה"ק בשכונת רמה ד' בפרט וכל העלם בכלל, אמן.

מבצע ימי השובבי"ם בחבורות הבחורים ירושלים ובית שמש

המבצע נערך באופן של "מוסיף והולך", כאשר התקנה של שבוע זה מתווספת לתקנות של השבועות הקודמים. ובין כל המשתתפים נערכה מדי שבוע הגרלה על שוברי זיכוי בחנויות ספרי ברסלב.

מרגין היה המחזה לראות את בחורי החמד עושים את מלאו כוחותיהם להשתתף במבצע, ומתעוררים להתחזק לילך בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו לטוב להם כל הימים.

מודעת זאת בקרב כלל הקהילות הקדושות שגב גדולת ימי השובבי"ם, להתעלות בתורה ועבודת ה', לשם כך נערכים בקרב בני הישיבות סדרי לימוד של שעות רצופות וכדומה.

השנה הגו בחבורות הבחורים לערוך מבצע שובבי"ם מיוחד, לנצל את הימים המרוממים הללו להתחזק בקיום דרכי ועצות רביה"ק וכן בענייני "יהדות פשוט" כגון: אמירת תיקון הכללי, תהלים וליקוטי תפילות מדי יום, טבילה במקוה לפני התפילה ובזריזות, התבודדות בכל יום ועוד.

כליולא דורדא מהנעשה ב"מכינה לוישיבה"

חזרה על הלימודים כהכנה להיבחון לוישיב"ק

דעם רבני'נס פּוּחַ

המעמד המעצים והמרומם שליבה את שלהבת אש הקודש של 22 השנים // התלכדות הבוגרים, האברכים וההורים להדק את הקשר והחיבור עם המפעל הכביר "מורשת הנחל" // הלבבות בוערים למענינו ולמען צאצאינו, עתיד הדורות הבאים של חסידי ברסלב // הרגשה מוחשית להבטחתו של רביה"ק "מיין פייערל וועט שוין טלועהן ביז משיח וועט קומען"

המעמד

האדיר "כנס בוגרים ההיסטורי" של "מורשת הנחל" למלאת 22 שנה לייסוד המפעל הכביר הזה, יישאר חרוט בלבות המשתתפים לאורך ימים, אך למען אלה מקוראינו היקרים, שלא זכו להשתתף בו, אנו מביאים כאן סקירה בקוצר אמרים, להודיע לכלליות אנ"ש בכל מקומות

מושבותיהם על כחו של אותו זקן דקדושה, רביה"ק הנחל נובע מקור חכמה זיע"א, ועל נצחיות קיום הבטחתו כי אשו תוקד עד ביאת המשיח במהרה בימינו.

היו נכונים

מודעות הענק שנתלו בבתי הכנסיות של אנ"ש בתחילת חודש כסליו, פרטו על מיתרים חבויים בלבות אנ"ש די בכל אתר ואתר: "כנס בוגרים היסטורי" במלאות 22 שנה ל"מורשת הנחל" הינו מעמד מרגש ומעורר כאחד, להתחזק, להתערר ואף להתראות עם החברים איתם גדלנו על ברכי רביה"ק ועצותיו למשך כ-6 שנים. זה לא קורה לעתים קרובות ואף לא רחוקות...

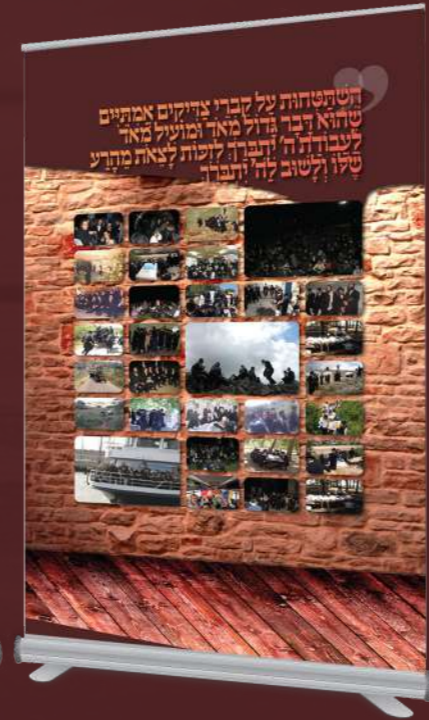
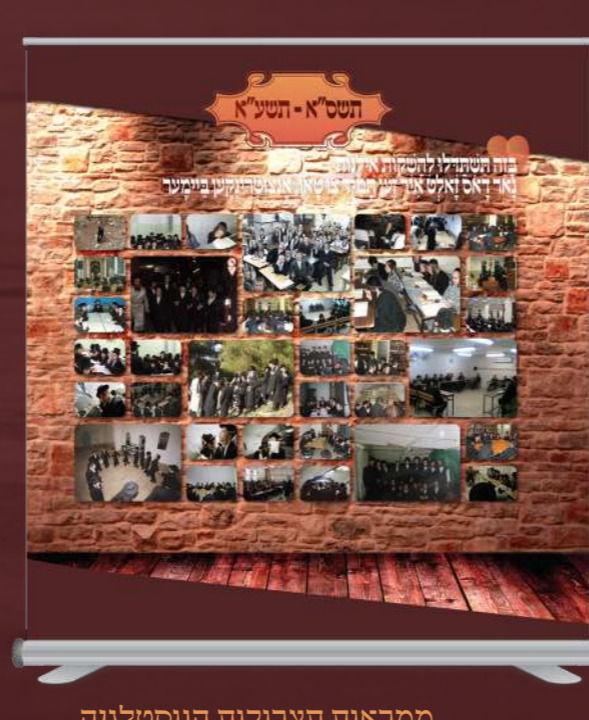
משבוע לשבוע עלתה ההתרגשות לשיאים חדשים, כאשר הבוגרים, ואתם אברכי החבורות מכל רחבי ארה"ק,

מיהרו לאשר את השתתפותם ולהתכונן למעמד הגדול. בהמשך קיבל כל אחד לביתו מגזין מושקע ומהודר בשם "זכור אהבתך הישנה", בו נפתחו לקוראים - ידידנו ותומכינו היקרים שיחי, חלונות חדשים אל הצד שמעבר: לשמוע מאלו המתעסקים בקדשים את המניעים וההרגשות שבעשייה למען הפצת אורו של רביה"ק בקרב האברכים, הבחורים ונערי בר המצוה; זאת ועוד, במגזין זה נפתח לראשונה חרך צר ע"ג הכתב על דרכה הייחודית של "מורשת הנחל" וסוד הצלחתה במשך השנים ויה"ר שכן ימשיך הלאה ביתר שאת ועוד.

כולם נקבצו באו לך

מוצאי עשרה בטבת. האוטובוסים והמיניבוסים מרחבי ארה"ק פולטים את ההמון האנושי אל רחבי אולמי "כינור דוד" בואכה העיר בית שמש.

מיצג היסטורי מרגש מקדם את פני המשתתפים: תמונות היסטוריות מהפעילות של "חבורות הבחורים" ו"חבורות הנערים" מיום היווסדם, מעוררים זכרונות עזים אצל הבוגרים. רבים מהם מנסים להעביר את הרגשי הלב מאותן שנים לא רחוקות לצעירים שסיימו זה עתה את שנות ה'חבורות'; הדיבורים של ראש החבורה, האוויר הנח

ממראות תערוכות הנוסטלגיה

והזך בכינוס החג, ההתעוררות בהשתטחות על קברו של ר' יוחנן בקצרין, המסע הארוך אל הרי הגליל כדי להגיע לקברו של רב סמא ורב זריקא, השבתות התאחדות והכינוסים במעגל השנה ועוד.

הציבור ממשיך להתקדם אל מבואת האולם, בה עומד מול העיניים קיר ענק עם תמונות עתיקות יומין של התכנסויות והתוועדות אצל זקני אנ"ש בדורות הקודמים, משולבים בתמונות מעוררות השראה של "חבורות האברכים" ושלל הפעילויות וההתכנסויות מאז הקמתן. בתוך ניצבת "תיבת התקשרות" ובה שאלונים למילוי פרטים ומשאלות לגבי שיפור וייעול החבורות והקמת חבורות חדשות, כדי שלא יישאר אברך בלי חבורה שבועית.

במעלה המדרגות ניצבים הכן הפעילים המסורים לכוון לכל אחד את השולחן בו ישב במשך הכינוס עם חבריו מכריו מבני גילו, על מקומו של כל אחד מוצב יצירת הפאר "בניינים נפלאים" ובה מפורטת הפעילות של שלש השנים האחרונות ב"מורשת הנחל" - בתמונות, הגורמת להתפעלות של ממש נוכח הפעילות העניפה, שתאורה מתפרס על פני למעלה ממאה עמודים מלאי תורה, תפילה, עבודת ה' ועוד.

ברחבי האולם שוב מזדקרים מול עינינו שלטי ענק ועליהם שיחות על חשיבות העבודת ה' בימי הנעורים ולאחריהם, וגם על נחיצות ההתאספות בחבורה יחד שנזכה להמשיך את רביה"ק אלינו.

לאחר נט"י לסעודה עשירה ומכובדת לכבוד בעל ההילולא, מוהרנ"ת ז"ע, הלבבות נפתחים והזכרונות כמו נמשכים מאליהם, מעוררים את הלב על האוצרות הבלתי נדלים להם זכינו: בחבורות השבועיות, בשבתות ההתאחדות, בישיבת בין הזמנים ובשאר הכינוסים והאירועים המרגשים, סיומי ליקוטי מוהר"ן וכן הלאה.

היכל האולם ממלא עד גדותיו כאשר הר"ר ראובן שיף שליט"א פותח את הכינוס ומקבל את מאות המשתתפים בברכת ברוכים הבאים ובדברי פתיחה קצרים, על כך ש"מורשת הנחל" מתאמצת במסירות נפש עצומה, למסור את תורת רביה"ק כמסירתה, כנתינתה ובטהרתה. (ראו תמצית דבריו במסגרת).

זקניך ויאמרו לך

בהתרגשות מרובה מקבלים המשתתפים את פני הרה"ח ר' נתן ליברמנש שליט"א שהטריח עצמו ממרומי גילו לקחת חלק בכנס ההיסטורי, בהיותו ממנווטי וסוללי הדרך מראשית השנים ועד היום, ואף זוכים לשמוע ממנו משא מרתק ומרגש לרגל המעמד ההיסטורי, כשהוא מרחיב את הדיבור על עבודת ההתקשרות לרביה"ק והתשווקה של כל אחד להיות בכתה השלישית של רביה"ק ה"אפויים בלבו" (ראו תוכן דבריו במסגרת).

אחריו משמיע הרה"ח ר' מאיר קרלכך שליט"א דברים מעוררים על החשיבות והנחיצות להשתתף בחבורה, כשהוא מספר מעדות אישית על אברכים שבאים מבית ברסלבאי אך אינם יודעים 'ברסלב' מהי, וכדי להינצל מזה יש להשתתף בחבורה שבועית בקביעות (ראו תמצית דבריו במסגרת).

מעמד ההתקשרות

הסעודה העשירה ממשיכה, כאשר אל הבמה נקרא האברך היקר הר"ר נתן נטע ווייספיטש הי"ו המשתתף את הציבור בזכרונותיו המתוקים מחבורות "מורשת הנחל" (ראו דבריו המרגשים במסגרת).

כעת מזמין המנחה את הציבור להשתתף במעמד יחודי: "מעמד ההתקשרות", בהנחיית האברך היקר הפועל ללא ליאות למען הצלחת המפעל הכביר בכלל ובפרט במשך כל השנים, הר"ר אליעזר קירשבוים שליט"א.

ר' אליעזר פותח בהתרגשות רבה, בהבעת רגשות לבו העולה על גדותיו לקראת הכנס ההיסטורי, בקול חנוק מהתרגשות הוא מתאר את הקשיים שהיו מנת חלקם של מייסדי מורשת הנחל על כל צעד ושעל בימים הראשונים עד שאנו זוכים כהיום למעלה מ-1500 בוגרים הפזורים בכל רחבי תבל ומפארים את כותלי המזרח בבתי המדרש של אנ"ש.

כדי לתת לציבור מעין הרגשה של "חבורה", נכבים

« אורות האולם והר"ר ראובן שיף פותח בשירי הערגה והכיסופים הנהוגים: "כאיל תערוג, על אפיקי מים... כאיל תערוג על אפיקי מים..." הציבור מחרה מחזיק אחריו, נסחף לתוך עולמות סמירים ונעלמים של געגועים לקל חי, להיות מקושר לרבינו הקדוש הוא איש חי, לנצל את הימים בעוד מעט טוב, להודות ולהלל לשם הטוב.

רגעי הדביקות, שרבים היו רוצים שיישארו לנצח מוכרחים להגיע לסיומם, ור' אליעזר ממשיך בנועם שיחו לעורר את לבבות אנ"ש על הזכיה האדירה לעשות ככל יכולתו לקרב עוד נפשות לאורו של רביה"ק, לפרוע את החובות שאנו חייבים למלוה הגדול, כאשר הוא משרטט קוים קצרים לפעילות מורשת הנחל ולהתרחבותה והתעצמותה בשלש השנים האחרונות, בזכות המגבית "אני בלעדיך", אולם, הוא אומר, כעת נוכל להמשיך רק בזכות זה שאנ"ש ירתמו שוב להיות מקושרים לרביה"ק בקשר אמיץ בל ינותק, להיות רשומים "בפנקסו של רבינו" ולהיות שותפים בפעילות.

טרם כילה לדבר, ומסכי ההתרמה נדלקו כשעליהם כבר מופיע הסכום שנתרם כבר ע"י הנחשונים מקרב אנ"ש, עם היעד אליו נגיע בעז"ה בלילה זה בכחות ורצונות משותפים. הפעילים המסורים עומדים על משמרתם לעורר כל אחד מהמשתתפים שלא לוותר על שותפות קבועה בפעולות הכבירות.

הסכומים עולים על המסכים, והלבבות רוקדים יחד עמהם; קול עזות דקדושה מורגש באוויר, כל אחד רוצה וכל אחד יכול להיות שותף בסכום של לא פחות מ-100 ש"ח, להעמיד בסיס איתן למען כלל הפעילות של "מורשת הנחל" כדי שנוכל להגביר חילים ולהוסיף עוד כהנה וכהנה. האולם רוגש וגועש, הפעילים מזרזים את המהססים בגובה הסכום לעשות את מיטב יכולתם, כאשר מובטח לנו מרביה"ק "אצל מי שאני לוקח ומקבל ממון וכיוצא, אני נותן לו". בעלי היכולת מבין אנ"ש מפליאים בהשתתפותם בסכומים גבוהים במיוחד ובכך מזרזים את שאר הציבור שלא לפחות מהסכום שנקבע, איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק, כדי שנזכה אנחנו כולנו לעמוד בקץ הימין ולומר לרביה"ק: עשיתי מה שמוטל עלי עשה מה שעליך.

ההיענות מדהימה. הדקות עוברות ביעף והסכום כבר מגיע קרוב ליעדו, העסקנים ובעלי שאר הרווח מבין אנ"ש מתחייבים על סכומים גדולים כדי להגיע ליעד המבוקש ולהבטיח את הגברת הפעילות של "מורשת הנחל" בכל אתר. הציבור פותח בקריאות התרגשות, מודה לה' על הטובה המרובה, הלב יוצא מהתפעלות כיצד צריך רק להצית את הלהבה שהופכת עד מהרה לאש שלהבת.

לסיום, מתכבד הר"ר בנימין ויצהנדר שליט"א להביע מעט מהרגשי לבבו. הוא מחזיר את הקהל לשנים קדמוניות, לפני יותר מעשור, עת נתייסדו חברות הבחורים בבית שמש ובהמשך חברות "תמימי דרך" המרגילה את הבחורים ללכת עם 'תורה' בליקוטי מוהר"ן, כשהוא מדרבן את אחרוני המתלבטים לבל יאבדו את הזדמנות הפז להיות שותפים נצחיים עם כל המפעל הכביר הזה, לטוב לו בזה ובבא.

בשעה לא מאוחרת, כראוי לברסלבר חסידים, חזרו הקהל איש איש אל ביתו, נלהבים מהמעמד האדיר והגילויים הנדירים להם זכו, נפעמים ומשתוממים נוכח כוחו הנצחי של רביה"ק ומסירות נפשם של האברכים היקרים המתמסרים בכל נפשם ומאודם כדי שנזכה כולנו לגדל את צאצאיו - הדורות הבאים, להתקרב לרביה"ק בתמימות ובפשיטות ולילך בדרך עצתו לטוב לנו ולהם כל הימים.

תמצית דברי הר"ר ראובן שיף שליט"א "כמסירתה, כנתינתה ובטהרתה"

"אור הנחל". יש שם אברך המארגן חבורות לבחורים, ויש לו הרבה חלישות הדעת עקב המניעות העוברות עליו. בשבת בבוקר ישבתי ולמדתי לאחר התפילה, ואחד מהמתפללים חיזק את אותו אברך שימשיך חרף כל הקשיים לתפעל את החבורה לבחורים, כשהוא מפנה אותו אלי, שאספר לו כיצד אותו אברך בעצמו זכה להיות כהיום ברסלבר חסיד, ומדובר באברך ממשפחה של חסידי ברסלב מדורי דורות, תלמידים

נמצאים כעת במוצאי ההילולא של התלמיד הגדול מוהרנ"ת זיע"א, שכל היותו כיום חסידי ברסלב, זה רק בכוחו ובזכותו של אותו תלמיד גדול שהמשיך את הדרך שרצה רביה"ק "שהתלמידים יעשו תלמידים", ופעל במסירות נפש שדרך רביה"ק תמשיך כמסירתה, כנתינתה ובטהרתה. זוהי "מורשת הנחל", שכשמה כן היא, משתדלים, מתפללים וכוספים שנוצה להעביר את תורת רביה"ק כמסירתה, כנתינתה ובטהרתה.

בחוברת שמונחת על השולחן, "בניינים נפלאים", ניתן לראות את הפעילות של שלשת שנים האחרונות ב"מורשת הנחל". בעמ' הראשון יש תמונה של הרה"ח הבלתי נשכח ר' אברהם יצחק כרמל ב'שבת מירון' האחרונה בה זכה להשתתף. בשיחה שנשא אז בסעודה שלישית, לאחר שבת גדושה וטעונה של תפילות בכח והתלהבות, זמירות בצוותא, חצות, התבודדות ועוד, אמר בזה הלשון: "תיאיתי לעצמי, אילו ר' נתן היה צריך לערוך שבת התאחדות, אילו ר' נחמן טולטשינר היה צריך לקיים שבת התאחדות, כיצד זה היה נראה? בדיוק כמו השבת הזו שזכינו לה!".

אשרינו מה טוב חלקינו שאנו זוכים להמשיך הלאה את עניינו של רביה"ק. זוהי שאיפתנו ולשם כך התאספנו, כדי שנוכל להמשיך ביתר שאת וביתר עוז. בכל עת אני מקבל תגובות מאברכים בוגרי החבורות. לפני תקופה, שבתתי בבית שמש בביהמ"ד

ברוכים

הבאים לכל המתאספים אנשי שלומינו. כמו שהזכירו, אני אמנם עומד יד ביד עם "מורשת הנחל" מראשית היווסדה, אולם בל נטעה שאני יסדתי, רק עזרתי למארגנים במסירת שיחות וכן הלאה. אולם באתי לכאן, משום שרואים את הפירות של "מורשת הנחל". אני זוכר מה היה מקודם ובעיני אני רואה מה יש היום. אי אפשר לציין בדיוק, אולם זה שונה לחלוטין. אכן הטרחתי עצמי, אבל לא בשביל שום דבר כי אם בשביל רביה"ק. אני רואה כאן ממש את דבר רביה"ק, וזאת מבלי לגרוע מכל הפעילים המסורים העוסקים בזה.

רביה"ק אמר כי יש אצל אנשיו שלש כתות: כתה שבאה לחטוף שיריים, כתה שבאה לשמוע תורה וכיתה שאפויה בלב.

והנה, מוהרנ"ת בליקו"ה מביא כי "חוטפי שיריים" הכונה היא אלו שבאים לקבל את התיקונים של רבינו. הן אמת שרבינו חילק שיריים, אולם כאן הכוונה לקבל את התיקונים של רבינו, ואפילו הנסיעה לראש השנה היא בבחינה זו. אכן, מי שבא לשם כך הרי הוא מאמין ברבינו, אולם אעפ"כ הוא נכלל בכת הראשונה.

והכתה השניה הם הבאים לשמוע תורה. הנה, ידוע כי כאשר רבינו יצא לנסיעה הגדולה ללמברג כמה ימים אחרי סוכות ונסע דרך העיר קראסנא, שמה עשו את לינת הלילה כאשר לכבוד רביה"ק נסעו כמה עגלות ללוותו וביניהם היה גם ר' נתן ור' נפתלי.

מספר ר' נתן, כי רבינו קירב אותו מאד באותו לילה ושוחח אתו הרבה. בבוקר לאחר התפילה בהשכמה נפרד מרבינו וכאשר העגלה יצא לדרכה החל לרוץ אחרי העגלה ואתו עמו ר' נפתלי.

על הדרך היתה כמין עליה תלולה, שם עמד אחד שרצה לפגוש את רבינו, בחשבו כי עקב העליה תאט העגלה ממרוצתה, ואכן כך הוה ור' נתן עם ר' נפתלי אף הם הזדרזו לשם והתקרבו אל העגלה. כאשר רבינו הבחין בהם נהנה מאד, ושאלם: מה תרצו, שאברך אתכם או להשמיע לכם תורה?

נענה ר' נתן ואמר: את הברכה תברכו כאשר תחזרו בשלום מלמברג, כעת אנו רוצים לשמוע תורה.

כי ר' נתן ידע שלמרות שהברכה של רביה"ק הרי היא כצ'ק חתום, אולם לשמוע תורה הוא ענין ראשון במעלה.

רבינו לא אמר אז תורה עם עצות והנהגות, כי אם מעין השלמה לתורה אזמרה שגילה אותה בחוג שמיני עצרת.

הרי לנו מהו לקבל תורה מרבינו, אפילו מבלי לקבל שום עצה. כי כל תיבה של תורה מרביה"ק גדולה לאין ערוך.

רביה"ק בתורה י' מביא כי 'נביא' מלשון ניב שפתיים, לשון דיבור, לא שהוא מיטיב לדרוש, אלא שמושיג השגות אלוקות בלי צמצום. וכשהוא בדרגה זו יש לו כח להמשיך דיבור הנצרך לאותו הדור. ולכן אנו מוצאים בספרי הנביאים, כי למרות שרבים מהנבואות הם דברים שכבר נתקיימו בשעתם, בכל זאת יש מצוה ללמוד אותם והם חלק מתורה שבכתב.

כי כאשר צדיק מגלה תורה, הדבר פשוט שלא חיבר זאת מעצמו אלא המשיך זאת מבחינת 'אין', והצדיק יש לו כח להלביש העצות והדרכים בדיבורים.

ולכן אנו מוצאים כמה פעמים שמסופר, שע"י דיבור מסויים המשיך רבינו ישועה וכדומה. ולכאורה משמע שרבינו חיבר את התורה לפי השומעים שישבו אז, אולם האמת אינה כן, אלא רבינו השיג השגות אלקות בחינת אין, והכניס אותם בניב שפתיים, וברוב כחו צמצם גם לפעול ישועה על ידם.

המשא המרכזי הרה"ח ר' נתן ליברמנש שליט"א "להיות מקושר עם רביה"ק באהבה שאין לה פשר"

הרי לנו כי לשמוע תורה זהו השגת אלקות, הנמשכת מאין, ובכל זאת הם אינם כי אם הכתה השניה.

הכתה השלישית הם האפויים בלב. הכוונה היא כמו שקרה בהמשך עם ר' נתן שהמשיך לרוץ אחרי העגלה עד שנעלמה מעיניהם. והרי רק אתמול ישב עם רבינו ונפרד ממנו, ובבוקר שוב נפרד ועוד שמע ממנו תורה.

אולם זהו דבר המסור ללב שאי אפשר להסביר.

כמו אמא, כאשר בנה נוסע לאיזה מקום היא מסתכלת למרחוק, והרי אינה רואה שום דבר! אך זוהי תשוקה והרגשת הלב שבלתי ניתן להסבירם.

זהו בעצם ההבדל בין התקרבות להתקשרות. התקרבות היינו להשליך את המח ולקבל את כל דברי הצדיק כאמת לאמיתה.

וככל שירבה האדם בתפילה יגלה זאת ברבדים עמוקים יותר ויותר, וכך ירבה בתפילה למשך כל ימי חייו, כי זוהי התכלית הנרצה. שכן התקשרות אין פירושה לעשות דבר מסויים, אלא הרגשת משיכה ותשוקה ואהבה, עד שאינו יודע את נפשו. וזה מה שרבינו רצה, שנהיה מהכתה הזו

התקשרות היא לקשר את הלב; לעלות לדרגה גבוהה כזו שירגיש עצמו מקושר בלב. דבר שלא ניתן לפרשו כלל.

וכך היה אצל ר' נתן, בכל הפעולות שעשה.

אמרתי פעם, כי בודאי יש מה לקנא במסירות נפש הנפלאה של ר' נתן על כל מה שפעל ועשה למען רביה"ק. אך יותר מכך יש לקנא בהשגה שהיתה לו ברבינו, שזה מה שהביא אותו למסירות נפשו המופלאה.

הלב. מושך. אי אפשר להסביר.

על זה אמר רבינו כי רצונו שנהיה מכתה הזו.

ואם רבינו רוצה כך, בודאי באפשרותנו להיות כך, ובודאי שזה תלוי הרבה בלב, יותר התקרבות תביא יותר התקשרות, וזאת ע"י לימוד הספרים וקיום העצות, אולם העיקר היא להתפלל הרבה להשי"ת. נדמה כי אין כלל עצה אחרת.

רבינו אמר: "אני אוצר של יראת שמים מדוע לא תחפשו אותי?" כי אוצר יש לחפש. יש כמה פירושים מהו החיפוש וכיצד, אולם אעפ"כ אני חושב

מתוך דברי הרה"ח ר' מאיר קרלבוך שליט"א החבורות מבחיי רבינו עד הלום

מלך בלא עם, יתכן שהוא חכם וצדיק עצום, אולם בלי העם אינו מלך. כי זהו ענין המלכות שבאים ומתאספים יחד להמליך עליהם את המלך.

ובזה יומתק מה שאמרו: "אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש", כי כאשר ייכנס לבית המדרש וימצא את החברים בזה יוכל להחזיק מעמד, להינצל מהשטן הוא היצר הרע.

וכן ידוע מה שאמר המן: "ישנו עם אחד מפורז ומפורד בין העמים", ולכן אמרה אסתר: "לך כנוס את כל היהודים", ובה זכו להמתיק את הגזירה

כי גם בחיי רבינו היו 'חבורות', שהיו מתאספים ומשוחחים יחדיו בעבודת ה'.

ידוע הסיפור מר' נתן בתחילת התקורות, ששיבחה אותו רבינו בפני תלמידיו כי נתקרב אצלו אברך שהוא בעיני עצמו 'חתיכת בוך', עד כי היה מוכן ללכת אפילו לקנות את הבייגל אם רק יבקשו ממנו, ואכן ביקשו ממנו והוא הלך וקנה מיד. וזה היה נצרך להם כדי שיהיה להם טעימה כל שהיא בעת שמתוועדים יחדיו לדבר בעבודת ה' ובענייניו של רביה"ק.

האמת,

וכן מסופר, כי כאשר רבינו היה בחג השבועות בעיר דאשיב, ישבו אנ"ש בחג שחל בערב שבת ושוחחו יחדיו, ומחמת שנתאחרה השעה ברכו ברכת המזון ופנו לביתם, ורבינו התבטא עליהם שהיה להם לקיים את הנפסק בשולחן ערוך "פורס מפה ומקדש".

כי כך היה רצון רביה"ק שנתאסף ונשוחח ממנו בכל עת.

וכן מבואר בתורה ס"א כי לאחר שמתאספים אצל הצדיק, כאשר חוזרים לביתם ניתוסף אהבה זה לזה, ואזי מעוררין

אלו לאלו ואומרים זה לזה ומזכירין זה את זה, חברתי מי שבקת מידי בעלמא דלא שטפתיה וניתי אנא ונחרביה.

היינו, לאחר שנתוועדו יחד, יש לשוחח אחד עם חבריו ולחזק איש את רעהו לתקן את כל המידות.

וכמבואר בגמ' הסיפור הנורא עם האמורא הקדוש רבי עמרם חסידא, שהיה רבי עם תלמידים ולא היה יכול לעמוד בנסיון שאירע לו כי אם ע"י שקרא לתלמידיו להתאסף. היינו שיתכן להיות למודן גדול וצדיק עצום ונשגב, אולם אי אפשר לבד לעמוד בנסיון רק כאשר מתאספים יחד.

וכמו שרבינו צריך לתלמידים, כך צריכים התלמידים אחד לשני. וכן משה רבינו צריך לתלמידים כמו שדורשים חז"ל על הפסוק "לך רד".

רלו"צ בנדר היה אומר תמיד, כי התרגום על הפסוק "וקרא זה אל זה" הוא "ומקבלין דין מן דין", היינו לא שאחד משפיע ואחד מקבל, אלא שניהם משפיעים ושניהם מקבלים זה לזה וזה מזה, כי רק כך ניתן להמשיך את הקדושה.

ענין החברים, להיות ביחד, זוהי הערובה שנוכל לעמוד בנסיונות, כאשר האחד מחזק את זולתו.

וניתן לרמז זאת בתורה א', שרבינו מדבר ענין המלכות. הרי ידוע כי אין

רלו"צ בנדר היה אומר תמיד, כי התרגום על הפסוק "וקרא זה אל זה" הוא "ומקבלין דין מן דין", היינו לא שאחד משפיע ואחד מקבל, אלא שניהם משפיעים ושניהם מקבלים זה לזה וזה מזה, כי רק כך ניתן להמשיך את הקדושה

ולנס של פורים, בזכות אותה התכנסות.

כחיום ב"ה אכשר דרא, ויש ריבוי חבורות, אשר בזכותם יש הרבה אברכים ובחורים, אשר ביועמי ומכירי, בלתי החבורות לא היו יודעים מהו ברסלב. אברך אחד שנתגדל בבית ברסלבאי, שאל אותי פעם: על מה יש להתפלל בהתבודדות שיהיה לי פרנסה וממון? (וכי אין לו משאלות אחרות מלבד זה!?) וזאת מחמת שלא הסתופף בחבורות ולא התוועד לשוחח בענייניו של רביה"ק.

יתן ה', שיתקיים מה שאמר רביה"ק: כאשר תחזיקו עצמכם יחד תוכלו להמשיך אותי ונזכה כולנו לפאר את דבר רביה"ק עד ביאת משיח במהרה בימינו, אמן.

השלימות.

וכמו שאומרים תמיד, ר' נתן הוא הר'ב' שלנו כיצד להיות 'תלמיד'. כי אצל ר' נתן כל כולו היה בוער לרביה"ק בלתי ניתנת לפרש.

והאמת כי יש לכל אחד את הכח, רק צריכים ללבוש אותו ולהתפלל הרבה על כך.

וב"ה שיש מסגרת שעוסקת עם הבחורים, להכניס

כי החיפוש הוא לבקש על התקרבות לצדיק. לבקש בפשיטות מהשי"ת שיקרבני לרבינו.

ואל תאמר: אני הרי מקורב זה כמה שנים, ונוסע מדי ר"ה לציונו הק', ומה שייך להתקרב? כי כאשר תשקיע כח בתפילה תראה ותבחין כי כל מה שהיה עד כה אינו כי אם השגות ילדותיות.

וככל שירבה האדם בתפילה יגלה זאת ברבדים עמוקים יותר ויותר, וכך ירבה בתפילה למשך כל ימי חייו, כי זוהי התכלית הנרצה.

שכן התקשרות אין פירושה לעשות דבר מסויים, אלא הרגשת משיכה ותשוקה ואהבה, עד שאינו יודע את נפשו. וזה מה שרבינו רצה, שנהיה מהכונה הזו.

כמובן, שרבינו היו הרבה תלמידים ולא כולם היו בדרגה זו. שכן, כמו שהתבטא מוהרנ"ת לפני הסתלקותו: אפילו אם

יהיה בעל העבירה הגדול ביותר העיקר שהוא מקורב לצדיק, כי בודאי לפחות להיות מקורב לצדיק. אולם השלימות שכל אחד לבקש ולרצות להתקשר לרבינו. להיות מהכונה השלישית.

ואין אנו מדברים כעת מתורה ותפילה וכן הלאה, אלא מכך שצריך להיות מקושר לרבינו בתכלית

באתי לכאן, משום שרואים את הפירות של "מורשת הנחל". אני זוכר מה היה מקודם ובעיני אני רואה מה יש היום. אי אפשר לציין בדיוק, אולם זה שונה לחלוטין. אכן הטרחתי עצמי, אבל לא בשביל שום דבר כי אם בשביל רביה"ק. אני רואה כאן ממש את דבר רביה"ק, וזאת מבלי לגרוע מכל הפעילים המסורים העוסקים בזה

בהם את ענייניו של רביה"ק, אין סיוע יותר מזה. והרי אנו רואים את התוצאות כי זוהי המסגרת הנפלאה לכך.

יש הוודות להשי"ת ולהכיר טובה לעסקנים הפועלים בזה. בהצלחה.

משאו המרגש של הר"ר אליעזר קירשבוים הי"ד רבינו ממתין שוב למסירות הנפש של כל אחד ואחד

ההתרגשות

גדולה מאד, כשדבר, כשאני רואה מול עיני את מאות הבוגרים ביחד עם ההורים ואברכי החבורות, צפים ועולים בזיכרוני ובליבי ימי ראשית דרכה של מורשת הנחל. היינו מתי מספר, הרגשנו חסרי אונים, לא ידענו האם דרכינו אמיתית או שח"ו איננו צודקים בדרכינו. אני זוכר שבאחד הפעמים שר' נתן ליברמנט שליט"א הגיע לשוחח איתנו בעבודת ה', היינו ממש שבורים ורצוצים, והוא בסייעתא דשמיא העריף לנו טל תחיה: 'האמת לא נמדדת בכמות האנשים, האמת לא משתנה - אחד היה אברהם' - - - וחסדי ה', מי מילל ומי פילל שנגיע עד הלום...

כשאנו זוכים לאחר 22 שנה להתכנס ביחד, למרות שזה רק חלק מלמעלה מ-1500 הבוגרים, אך זו הפעם הראשונה בתולדות מורשת הנחל שמתכנסים כ"כ הרבה בוגרים ביחד, ואני מאמין שבע"ה התועלת היא עצומה לכולם, גם לאלו שנמצאים איתנו פה, וגם לאלו שלא זכו להשתתף בכנס זה.

סבי, המגיד הנודע ר' יענקל גלינסקי ז"ל, מרגלא בפומיה על הפסוק "רחוק מישועתי דברי שאגתי" (תהלים כ"ב ב), כי הוא מביע את גודל הישועה, שהיא גדולה בהרבה ממה שביקשנו. ואני מוכרח לומר: לא חלמתי על כזו ישועה. מה כבר בקשנו? פינה חמה לנו וצאצאינו, שנוכל לשמר את הדרך הטהורה והמסורה לנו מדור דור, ופתאום אנחנו רואים שהאש של רבינו התעצמה לאלפים, אלפי בתים שכל אחד זה דורות לעתיד, אהה אשרינו!

מורשת הנחל הוקמה במטרה אחת: להאיר את אורו של רביה"ק בעולם בטהרתו, כפי שמקובל בברסלב לדורותיה, וכפי שאמר רבינו במפורש "שהתלמידים יעשו עוד תלמידים וכן להלן".

לפני הקמת מורשת הנחל, היו הרבה משפחות שגדלו בברסלב אך הילדים כבר לא זכו להתחמם באורה, והנכדים כבר נשארו "מסורתיים", הם היו מקסימום מגיעים בלילה הראשון של ר"ה לקיבוץ כדי שרבינו יעביר אותם... אך מאז הקמת מורשת הנחל, בסייעתא דשמיא, משפחות שלימות חזרו לצור מחצבתם, כפי שמעידים בוגרים רבים. בחבורות הבחורים מלבים את האש הברסלבאית הפנימית, מקנים את היסודות לכל החיים, מגבירים את האהבה לרבינו הק', וכך אפשר לקבל כלים אמיתיים להמשך החיים.

המטרה של מורשת היא לא רק שהילדים ישארו בברסלב, אלא "ללבב" ולחדש את חסידי ברסלב עצמם, ולא רק את ה"מסורתיים". אפשר להיות ברסלב'ר כמצוות אנשים מלומדה, ואפשר להיות ברסלב עם לב בוער לה'.

ברסלב זה לב-בשר, אדם יכול להקרא חסיד ברסלב, אבל ליבו רדום; האמת של רבינו היא להלהיב את שלהבת הלב שתבער כל הזמן, שאדם אפילו בלכתו ברחוב ליבו יזעק "אוי, טאטע, תעזור לי להתקרב אליך".

אני נזכר בכמה אנקדוטות שחוויתי עם הבחורים, בהם חשתי מה זה ליבו של ברסלבער חסיד - רק מנערים קצת את העפרוריות והאש מיד מתעצמת.

באחת הנסיעות היינו בקבר התנא ר' אלעזר המודעי, שטמון בדרך לעמוקה, יש שם מערה בתוך מערה, עם חושך כמעט מוחלט. הבחורים נדחקו פנימה, ור' בנימין פראנק החל לשיר ניגוני דבקות, למעלה משעה הבחורים הזילו דמעות "העבר עיני מראות שוא - עבר קציר כלה קיץ ועדין לא נושעת" - זה היה ממש ביטול הבחירה!

ועוד סיפור מפעים שלא מש מזיכרוני, היינו פעם בקבר רבי יהודה הנשיא, ואחד הבחורים התעורר ושאג מנהמת ליבו, "רפאה נפשי כי חטאתי לך" במשך שעה ארוכה. הוא ממש הרטיב את התהלים. אני שהתבוננתי בו, החלטתי שאני חייב לבדוק את התהלים שבו שפך את ליבו. למחרת נסעתי במיוחד שוב לקברו של ר"י הנשיא. חיפשתי את ספר התהלים, וכשמצאתי מיששתי - והוא עדיין היה רטוב מדמעותיו של אותו בחור!

רבינו הק' הכניס בנו אמת עמוקה, שלא נטעה בזה העולם, שנדע למה הגענו לעולם, ולא נבלה ח"ו בהבלים ושטויות - על מה התחננו הבחורים? על עוד קדושה! על עוד זיכור מאיזה מידה! אלו הם הדאגות של ברסלב בחורים!!!

אין ספק שחבורות הבחורים זה רק הכנה לאחרי החתונה, ועיקר הכלי להחזיק מעמד ולא ליפול לזרועות הייאוש והשכחה, זה ע"י חבורות האברכים, שם אחד מעורר את השני עם 'נקודת החבר'; שם בכוח האהבה שבין אנ"ש ממשכים את האור של רבינו אל הבית פנימה.

לא באתי לדרוש דרשות בעניין, כבר שמענו מקודם מר' מאיר קרליבך את העניין בהרחבה, רציתי רק לדבר על נקודה אחת שמלווה אותי מזה תקופה:

בתורה י"ג מבואר איך הצדיק מוריד את תורתו, וכידוע שרבינו בזמן אמירת התורה כלל את כל הנפשות 'אשר ישנו פה' ואת הדורות הבאים: "חברתי, מי שבקית מידי בעלמא דלא שטפית, וניתי אנא ונחרבה" - היינו שאחר כך, כשכל אלו הנפשות חוזרים מעיבור הנ"ל, ועל ידי הכלליות ניתוסף בהם אהבה זה לזה, ואז מעוררין אלו לאלו ואומרים זה לזה ומזכירין זה את זה: אחי, שמא שבקת איזה מדה בעולם הזה, שעדין היא מושלת עליך ואין אתה יכול להתגבר עליה. וניתי אנא ונחרבה - היינו אסייע לך ללכות את המדה הזאת ממך. והשיב לו: פוק חזי גבורתא דמרך, שהוא החכם הנ"ל; ראה כמה כוחו גדול, דאפילו כמלא חוטא דחלא לית דעבר.

פירוש: את שואלת אותי, שמא שבקתי מדה בעולם שעדין לא תקנתי אותה - תדע חברתי, שעדין אני משוקע בכל התאוות, ועדיין לא יצאתי מן החול אל הקודש אפלו כמלא חוטא. פוק חזי גבורתא דמרך - היינו כוח החכם, שכל כך כוחו חזק, שאפילו נפש שלי העלה בעיבור:

רבינו מדגיש את כוח הצדיק שיכול להעלות את כל הנפשות בעיבור בזמן אמירת התורה.

אך לי האירו כמה נקודות יסודיות: א. רואים שכל התורה שהצדיק מוריד זה למטרה אחת ויחידה, לנקות את כולם מהמידות והתאוות רעות. ב. הכוח להגיע לכך זה בכוח האהבה הנמשכת בין אנ"ש, ואחד אומר לשני 'אסייע לך ללכות את המדה הזאת ממך'. ג. הכוח של רבינו להושיב לשולחן אחד גדולים וקטנים ועם כולם ביחד הוא מביא את תיקון העולם, מצד אחד יש מי שכבר תיקן את כל המידות, והשני 'עדיין אני משוקע בכל התאוות, ועדיין לא יצאתי מן החול אל הקודש אפילו כמלא חוטא', ואומר אחד לשני באהבה גמורה "אחי" "חברתי", זה אכן כוחו של רבינו הק'.

חברים יקרים, הלילה נחדש את המלוכה! בכנס זה נחדש ימינו, ונאיר אחד לשני למה באנו לעולם! להאיר מחדש אור להביות הלב, לעורר מחדש את אש השלהבת של הנחל הנובע! להתחדש בעבודת ה', עם כלים להמשך הקשר התמידי עם אנשי שלומינו, לחזק ולקשור בעבותות האהבה את ליבנו בלב כלל אנ"ש.

שאף אחד לא יהיה בטלן! שכל אחד ואחד יצטרף למהפכה שמתחוללת זה 22 שנה. אם יש לך בחור? שלח אותו לחבורות! ואף אתה, אם עדיין אתה לא מסתופף בחבורות האברכים, הצטרף למאות האברכים שזוכים מידי שבוע בשבוע להגביר את האהבה בין אנ"ש ומגבירים את השלהבת! יש בכניסה דוכן מיוחד עבור הצטרפות לחבורות, ובע"ה יפתחו עוד ועוד חבורות בכל אתר ואתר עבור המבקשים.

אני יודע שהוא אינו אוהב זאת, אך אני חייב להזכיר את ידידי היקר ר' לייזר בורשטיין. כשנתנו לו להגיה את המוסף "זכור אהבתך הישנה",

הוא לא התאפק וכתב כמה מילים שבהם הוא גילה טפח וכיסה טפחיים, ובמילים הספורות שלו הוא הצליח לבטא את הכל:

"סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם. כל העולם לא נברא אלא לצוות לזה. אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתנו, חבלים נפלו לנו בניעימים. העיניים דומעות והלב מתרונן, חזי במה ברא קאתי קמך. השיבינו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם, ואור חדש על ציון תאיר עם ביאת משיחנו בב"א".

רבינו הק' (בחי"מ תמ"ז) המשיל משל: "פעם אחת היה עשיר גדול שהיו לו כמה אלפים ורבבות. עשה העשיר הנ"ל פקודה אמר, כל מי שצריך ללוות מעות יבוא אצלו והוא ילווהו, מסתמא היו על זה בעלנים [קופצים] הרבה, ובאו אצלו אנשים הרבה ולו אצלו מעות. והגביר הנ"ל היה אצלו פנקס על כל הנ"ל.

רבינו הק' הכניס בנו אמת עמוקה, שלא נטעה בזה העולם, שנדע למה הגענו לעולם, ולא נבלה ח"ו בהבלים ושטויות - על מה התחננו הבחורים? על עוד קדושה! על עוד זיכור מאיזה מידה! אלו הם הדאגות של ברסלב בחורים!

פעם אחת לקח הפנקס בידו והתחיל לעין בו, וראה שהוציא הרבה מעות מאד על עסק ההלוואות ואין איש שם על לב שיבוא להחזיר ולפרוע לו מה שלוה ממנו. מסתמא חרה לו על זה, והיה לו עוגמת נפש.

בתוך הלויים הנ"ל היה איש אחד שלוה גם כן אצל הגביר, ואבד והפסיד המעות באיזה משא ומתן עד שלא היה לו ממה לפרוע חובו והיו לו יסורים גדולים מזה. היינו שהאיש הנ"ל היה לו יסורים גדולים מזה שאין לו לפרוע חובו. והתיישב האיש הנ"ל בדעתו, שעל כל פנים צריך להתראות פנים עם הגביר ולספר לו כל לבו, באשר שהוא אנוס בדבר וכו'. ובא אצל הגביר והתחיל לספר לפניו לבו באשר שאיך שקבל אצלו מעות בהלוואה והגיע זמן פירעון ואין לו ממה לשלם כי הפסיד המעות, ואינו יודע כלל לשיט עצות בנפשו מה לעשות בזה.

וענה הגביר ואמר לו מה אכפת לי המעות המגיע אצלך, כי מה נחשב אצלי סך קטן כזה שאתה חייב לי כשתסלק, או להפך נגד סך הכולל מההלוואות אשר עולה לאלפים ולרבבות. על כך רצוני שתלך אצל כל הלויים שלי ותתבע אותם, ותזכיר אותם שהם חייבים לי כל כך מעות, ולמה אין מסלקין לי. ואפילו אם לא יפרעו ויסלקו את הכל רק כל אחד ייתן ויסלק מעט מחובו, גם כן יעלה אלפים פעמים כמו סך כל החוב והלוואה שלך. והנמשל מובן ממילא והבן".

שכל אחד יצייר בדעתו: ערב ר"ה, הוא יושב בציון הקדוש באומן מול קודש הקדשים, ועושה וידידי דברים, מתחנן על נפשו העלובה, ורבינו משיב לעומתו, אכן אתה בעל חוב לבורא ית', אבל מה איכפת לי מחובך, כמה ארויח אם תשנה את דרכך, יש לי כ"כ הרבה בעלי חובות שאינם פורעים את חובם, אם אתה באמת רוצה לעזור לי, תעורר את הרבים לפרוע את חובם, וכל כמה שתצליח זה יהיה רווח עצום לעומת חובך הקטן!

כשניגשים לעשות מסירות נפש עבור עתיד הדורות, עבור המשכת אורו של רבינו, אפשר לגשת עם הרגשה שבוודאי רבינו ישיב לי גמול, ואכן רבינו הבטיח "בעבורי לא הפסיד איש", אך אפשר לגשת לעניין מתוך שליחות אמיתית, מילוי בקשתו האישית של רבינו - לסייע לו בפירעון החוב של כלל ישראל.

רבינו מתחנן במכתבו, בְּכֹן שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ שְׂלָא יְהִי לְרִיק יְגִיעִי שְׂיִגְעִתִי עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְשִׁמְתִי אֶת נַפְשִׁי בְּכַפִּי בְּשִׁבְלֵי טוֹבֵת נַפְשְׁכֶם, וכאן יש לנו את ההזדמנות לקיים רצון צדיק שלא יהיה יגיעו לריק, להיות ממזכי הרבים ככוכבים, ובכך רבים יפרעו את חובם לרבינו הק'.

לפני 3 שנים עשינו מצ'ינג, וכלל חסידי ברסלב הוכיחו לרבינו את מסירות נפשם, וזכינו בזכותכם למהפך ולתנופה שלא היו כמוותם במשך כל ה-22 שנים במורשת הנחל. הוספנו המון פעילויות באיכות ובכמות, תנופה שעשתה ממש מהפכה בחבורות הבחורים; נוספו 150 בחורים מחסידישע ישיבות, נפתחו חבורות לשי"ג בבית שמש, נפתחו יותר מ-20 חבורות חדשות לאברכים ברחבי ארה"ק, התחדשו שבתות במירון, התחדשו עם סיומי ליקו"מ מרכזיים לבחורים ואברכים ועוד, כפי שנגענו על קצת המזלג בחוברת התנופה שלפניכם.

העתיד עוד לפנינו, כולנו רוצים יחד להמשיך את התנופה, ואדרבה, להוסיף עוד פעולות בכמות ואיכות, עדיין אין מספיק חבורות לאברכים - עדיין

צריך לפתוח עוד חבורות עם יותר מגוון של גיל, סוג ועיר, ישנם ערים שבפריפריה שב"ה הילדים גדלו והם כבר בחורים, וצריך גם שם לפתוח "חבורות הבחורים", צריך להוסיף עוד פעילויות לנשות ובנות ברסלב, בכל עיר ועיר. הרשימה ארוכה מאד, אבל הלב פתוח כפתחו של אולם, והכיסופין של כולם גדולים עד למאוד.

הסכום העצום שנכנס במעצ'ינג אז, הוא בממוצע חודשי אחרי כל ההוצאות והביטולים שהיו (בעיקר בעקבות הקורונה) 30.000 ₪ לחודש, ובפועל הוצאנו בממוצע חודשי מעל 60.000 ₪ בזכות תרומות נוספות שהשגנו לפרויקטים מיוחדים, לשבתות מירון, מסע שלשת ימים לבחורים וכד'.

עברו מאז שלש שנים ותם הכסף, ישנם עוד קצת הו"ק פעילות אך גם הם אמורות להסתיים בעוד חודשים ספורים.

רבינו נמצא איתנו פה, בכנס זה שכל כולו מטרה אחת להמשיך להלהיב את האש, ורבינו ממתין שוב למסירות הנפש של כל אחד ואחד, רבינו בוחן עד כמה אנחנו באמת אוהבים אותו, שזה עיקר ההתקשרות אליו.

הפעם אנחנו לא עושים מעצ'ינג, לא מבקשים התחייבויות ועשיה קשה, אלא אנחנו רוצים מסירות נפש תמידית, מידי חודש בחודש לפחות 100 ₪, שזה יהווה בסיס איתן למורשת הנחל, שנוכל המשיך הלאה ובסיעתא דשמיא להגביר את הפעילות ביתר שאת וביתר עוז.

נבקש מכל אחד ואחד, לעשות שטר התקשרות עם רבינו - שותפות אמיתית עם רבינו. גם מי שכבר חתם בעבר, שיחתום שוב להמשיך את הקשר האמיץ עם רבינו, וקובץ על יד ירבה, ובכוח רבים נגיע ליעד חודשי של 70.000 ₪ ובכך המהפכה המשיך ותתעצם.

בכנס זה נכריז כולנו: הייליגער רבי, נפשי חולת האבתך!

הר"ר נתן נטע וייספיט הי"ו הרגשי הלב - דבר הבוגרים

ברצוני

לשתף מזכרונותי מה שהיה במורשת הנחל, הן לאלו שלא זכו להשתתף בהן, לעורר את ההרגשים, והן לאלו שכן זכו, לחדש ימינו כקדם.

ראשית אני מודה בפה מלא כי "מורשת הנחל" עשתה אותי לברסלב'ר חסיד. למרות שסבי הוא מחשובי חסידי ברסלב, אולם להיות מהכחה השלישית, ולפחות הכיסופים לזכות לכך, קיבלתי רק ב"מורשת הנחל".

והאמת, כי בלתי ניתן להשיג מה שיכול בחור בישיב"ק לקבל במשך השנים הספורות שמסתופפים בחבורות. אך אם נרצה לומר זאת במשפט קצר, הרי הוא לפניכם: עצם זה שלמרות שכבר עברו מאז שהשתתפתי בחבורות כ-11 שנה, הדברים עדיין חיים בקרבי ועומדים מולי כאילו קרו אתמול... כי אכן, עד עצם היום עדיין מקננים בקרבי הכיסופים והגעגועים למשהו יותר נעלה, לעבודת ה' יותר בהתעלות, לסעודת שבת של התרוממות, לקיים חצות בשדה, התבודדות וכן הלאה.

*

ננסה לצייר קצת כיצד היתה נראית חבורה בזמני, וזאת מזווית מבט אישית מסויימת, כמי שלמד בישיבה כלל חסידית.

למי שידוע, בישיבות כאלו נערמים אי אלו מניעות במשך ימות השבוע, אם זה על לימוד הספרים או שאר עניינים הקשורים לברסלב, כך ש במשך כל השבוע הייתי כוסף מתי כבר נזכה שוב להיפגש בחבורה השבועית בליל שישי.

כבר על אם הדרך מהישיבה לחבורות, היינו משוחחים שיחת חברים, ולפעמים היו נפגשים עם בחורים מישיבות אחרות שאף הם בדרכם אל החבורות בשמחה וחדוה.

כאשר הגענו להיכל החבורות, עוד לפני שהתחילו החבורות, הייתי עומד ומשתומם נכוח ריבוי הגוונים של הבחורים, כאשר כל בחור מבטא את הנקודה שלו, אם זה עצות כיצד להחזיק מעמד בין חברים שאינם ברסלב'ר חסידים, אם זה המעלות שיש בלימוד בישיבה של חסידי ברסלב וכן הלאה.

כאן המקום לציין, כי אני מייחס הצלחה מרובה לדרכה של "מורשת הנחל" במה שנהגו בחלק הגשמי בדרך של "כדי חיונו בצמצום", היינו מה שצריך בגשמיות מעמידים לרווחת הבחורים, אך כל זה במיעוט האפשרי. אם כי בתחילה לא הבנתי זאת, הרי הייתי יודע כיצד נראים החבורות במקומות אחרים... אולם כאן ב"מורשת הנחל" באים הבחורים רק בשביל המטרה להתחזק בעבודת ה', בידועם כי הגשמיות אינה תופסת מקום של כבוד.

לאחמ"כ מתחילים לחמם את הלבבות בניגונים שהיו משוררים מדי שבוע, ניגוני ההתעוררות, ניגוני החצות וכן שאר ניגונים מאנ"ש. עם הניגונים הללו, המתנגנים בלב ובנשמה, ניתן לשבת בהתבודדות ולפתוח את הלב באלו הניגונים המלווים אותי עד היום.

כאן נכנס לתמונה הרה"ח ר' שמואל אנגל העומד מאחורי מפעל "עיון הנחל", התורות הללו שזכיתי ללמוד - ולערוך את המבחנים עליהם - במסגרת המפעל, נחרטו בקרבי ואני שולט בהם עד היום, זאת לצד מילות העידוד ומכתבתי ההתחזקות שהוא מקפיד לכתוב לכל בחור שמחזיר מבחן... וכן השיעורים של הר"ר ראובן שיף בתורה הזמנית מדי מוצאי שבת. אלה נחרטו בקרבי לאורך השנים.

ואז עולים לחבורות וראש החבורה מוסר שיחה, כאשר דברים רבים נחרטו בזכרונותי עד עצם היום.

אציין כמה נקודות שעלו בדעתי אודות הייחודיות של "מורשת הנחל", ובגללם זכו למה שזכו, לראות הלילה הזו ביותר מ-1500 בוגרים בליעה"ה.

ראשית לכל, היא המסירות נפש העצומה שיש לפעילים ולמארגנים ולחברי ההנהלה. הדברים בלתי נתפסים. ראש החבורה אינו בא רק למסור את שיחתו וללכת, עוד קודם לחבורה הוא ידאג ליחס אישי לכל בחור, שכל אחד ירגיש חלק מהענין, ולאחר החבורה הוא ממשיך בשיחה פרטית עם כל בחור מהחבורה. לפעמים היה ראש החבורה מלווה אותי עד ביתי. מסתמא

בגלל שהוא לא רצה להניח אותי לבד בשעות המאוחרות בלילה. זה "נקי" לשם רבינו, אף אחד אינו מתכוון לשם ממון או לשם כבוד. כי זה פשוט לא נמצא כאן.

הנקודה השניה, היא הדרך הנפלאה, כיצד להנחיל את התורות וההשגות הגבוהות שגילה לנו רביז"ל ולהטעימם לבחורים הצעירים.

או ההכנה לימים הטובים. זכיתי לנסוע לאומן על ר"ה עוד מהייתי נער בן שבע מידי שנה. אולם שיחת ההכנה ששמעתי בחבורות בשנה הראשונה שינתה לי לגמרי את המבט על כל ענין הקיבוץ והראש השנה כולו. וכך גם בשאר הימים טובים.

יש לייחס הצלחה מרובה לדרכה של "מורשת הנחל" במה שנהגו בחלק הגשמי בדרך של "כדי חיונו בצמצום", היינו מה שצריך בגשמיות מעמידים לרווחת הבחורים, אך כל זה במיעוט האפשרי

כמו כן, ליל שבת התאחדות המתקיימת בזמן החורף. עור חרוט בזכרונותי ליל השבת בשיעור א', שזכינו להשתתפותו של הרה"ח ר' נתן ליברמנט שליט"א, הדיבורים ששמענו אז נצרכו בזכרונותי ובתודעתי לקבל מושג מהו ליל שבת לברסלב'ר בחור.

ואליהם מצטרפים שבתות ההתאחדות והנסיעות לקברי הצדיקים. ב"מורשת הנחל" יש להם מומחיות נפלאה, לשלב את הגשמיות, ההנאה והחיות מעצם הדבר, יחד עם העבודת ה'. מאז ומעולם עמדתי משתומם כיצד מצליחים למזג בין הדברים הכה שונים הללו בצורה מיוחדת כל כך.

וכן, הנסיעות לשדה עם ראש החבורה מדי תקופה; הישיבות בין הזמנים המצילים את הבחורים ומביאים אותם גם לנצל את הזמן; המעמדי חצות וכן הלאה.

זה רק על קצה המזלג ממה שזכיתי לחוש, להרגיש ולחוות במפעל הכביר הזה, והדברים האלה ישארו בקרבי לנצח. להבין כיצד צריך להיראות ברסלב'ר חסיד; לקבל הרגשה בחצות בהתבודדות; לעבור בכל מהמורות החיים, לדעת מה רבינו אומר על זה. דיבורים קצרים ותכליתיים המלווים אותי עד היום.

ומכאן אני קורא לכל אחד, לא לוותר על החבורה השבועית, על הקשר השבועי עם רביה"ק.

וכך גם אנצל את ההזדמנות להודות מעמקי לבי, לכל ראשי החבורות, כל אחד בשמו הטוב יבורך. יתן ה' להם את שכרם מן השמים בכפליים כפליים להגדיל תורה ולהאדירה גם בגשמיות ובכל המצטרך.

ועידת הנחשונים

כנס השגרירים

הזמנה אישית לשבת מורשת הנחל

עקראת שבת לכו ונגלה

בשמוחה רבה הננו להזמין את כלל אנשי היישוב ותיקי ואברכי "מורשת הנחל" לבוא ולהשתתף לשבת יהודי שבת אהים גם יהודי בשבת התאחדות והתעלות פרישת ויקהל-פקודי "שבת החדש השני" בצל התנ"א רשב"י זי"ע"א

באתרא קדישא מודון
בהשתתפות זקני והשובי אנשי שלומ"א
המחיר בסך 240 ₪
ההרשמה נסגרת ביום שני פרשת ויקהל-פקודי!

פרטים והרשמה אצל הנציגים בכל עיר ועיר:
קול מורשת הנחל
02.502.63.43 שלוחה 7

הריקודים

התפילות

האחדות

אורח הנחל והזך

יצא לפועל

ר"ח אדר
תשפ"ג
לד-לה

”שְׁמַעְתִּי טְפָעַם
אַחַת אָמַר
לְאַנְשֵׁיוֹ: מַה לָּכֶם
לְחַשֵּׁב מַחֲטָבוֹת,
אִין אַתֶּם צְרִיכִים
כִּי-אִם לַתֵּת
אַבְנִים וְסִיד וְאֲנִי
בּוֹנֶה מֵהֶם בְּנֵינִים
נִפְלְאִים וְנֹדְרִים.
”אִיר דַּאֲרַפֵּט נֶאֱד
צוֹ טְרַאגֶן טְטִינְעֶר
און וואָפֿנע און
אִךְ בַּאווע דער
פֿון בְּנֵינִים”
(הי"מ רצ"ג)

